

Apeliacinės tarybos sprendimas: atmesti apeliaciją

Ieškinių pagrindai: Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas tiek, kiek, priešingai nei VRDT apeliacinė taryba nusprendė ginčijamame sprendime, prašomas įregistruoti prekių ženklas nėra vien tik reklaminės reikšmės ir neapibūdina prekių ir paslaugų, kurias žymėti jis skirtas, savybių ar kokybės.

⁽¹⁾ 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1).

2007 m. balandžio 17 d. pareikštas ieškinytis byloje *Airija prieš Komisiją*

(Byla T-129/07)

(2007/C 140/59)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Airija, atstovaujama D. O'Hagan, E. Alkin ir barrister P. McGarry

Atsakovė: Europos Bendrijų Komisija

Ieškovės reikalavimai

- Pagal EB 230 straipsnį visiškai arba iš dalies panaikinti 2007 m. vasario 7 d. Komisijos sprendimą C(2007)286 galutinis dėl mineralinės alyvos, naudojamos kaip kuras aliuminio oksido gamyboje Gardanne, Shannon regione ir Sardinijoje, neapmokestinimo akcizo mokesčiu Prancūzijoje, Airijoje ir Italijoje, tiek, kiek jis susijęs su mineralinės alyvos, naudojamos kaip kuras aliuminio oksido gamyboje Shannon regione, neapmokestinimo akcizo mokesčiu.
- Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovė prašo panaikinti 2007 m. vasario 7 d. Komisijos sprendimą C(2007)286 galutinis, kuriuo Komisija nustatė, kad mineralinės alyvos, naudojamos kaip kuras aliuminio oksido gamyboje, neapmokestinimas akcizo mokesčiu Prancūzijoje, Airijoje ir Italijoje nuo 2004 m. sausio 1 d. yra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme ir kad tam tikra šios pagalbos dalis buvo nesuderinama su bendrąja rinka.

Pagrįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo keturis teisinius pagrindus.

Pirma, ieškovė teigia, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog Airija neįrodė, kad neapmokestinimas atitinka nacionalinės mokesčių sistemos pobūdį ir tvarką.

Antra, ieškovė tvirtina, kad Komisija neatliko tinkamo konkurencijos tyrimo, kad pagrįstų savo išvadą, jog Airijos priemonė galima laikyti darančią įtaką Bendrijos vidaus prekybai arba iškreipti konkurenciją, arba kelti tokią grėsmę.

Trečia, ieškovė mano, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia teisinio saugumo principą, nes Taryba jau patvirtino specialią išimtį iki 2006 m. pabaigos.

Galiausiai, ieškovė nurodo, kad Komisija padarė teisės klaidą, nuspręsdama, jog nagrinėjama valstybės pagalba yra nauja pagalba, o ne esama pagalba.

2007 m. balandžio 19 d. pareikštas ieškinytis byloje *Aughinish Alumina prieš Komisiją*

(Byla T-130/07)

(2007/C 140/60)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Aughinish Alumina Ltd* (Askeaton, Airija), atstovaujama Solicitors J. Handoll, C. Waterson

Atsakovė: Europos Bendrijų Komisija

Ieškovės reikalavimai

Aughinish Alumina Ltd (toliau — AAL), remdamasi savo argumentais, Teisingumo Teismo prašo:

- Panaikinti 2007 m. vasario mėn. Komisijos sprendimą dėl mineralinių alyvų, naudojamų aliuminio gamyboje Gardanne regione, Shannon regione ir Sardinijoje, atleidimo nuo akcizo tiek, kiek jis susijęs su AAL.
- Priteisti iš Komisijos sumokėti AAL šiame procese patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Savo ieškiniu ieškovė prašo iš dalies panaikinti 2007 m. vasario 7 d. Komisijos sprendimą C(2007)286 galutinis dėl mineralinių alyvų, naudojamų aliuminio gamyboje Gardanne regione, Shannon regione ir Sardinijoje, atleidimo nuo akcizo, kurį įgyvendino atitinkamai Prancūzija, Airija ir Italija, tiek, kiek jis susijęs su AAL.

AAL savo reikalavimus pagrindžia aštuoniais pagrindais.

Pirma, ieškovės manymu, Komisija neįvertino to, kad atleidimui nuo akcizo taikoma Airijos mokesčių sistema pagal jos pobūdį ir logiką, todėl tai nėra pagalba.

Antra, ieškovė tvirtina, kad Komisija tinkamai neišnagrinėjo atitinkamų rinkų ir jų konkurencinės struktūros. Tomis aplinkybėmis, kuriomis Komisija anksčiau sutiko, kad konkurencija nėra iškraipoma ir atsižvelgiant į tai, kad Taryba leido taikyti atleidimą nuo akcizo iki 2006 m. gruodžio 31 d., ieškovė tvirtina, kad Komisija turėjo įrodyti, jog atliko išsamią ekonominę analizę, patvirtinančią esantį ar gresiantį konkurencijos iškraipymą. Be to, ieškovė teigia, kad Komisija neįrodė, jog atleidimas nuo akcizo yra pagalba.

Trečia, ieškovė nurodo, kad net jei atleidimas nuo akcizo būtų laikomas pagalba, Komisija nagrinėjamos pagalbos nepripažino esama pagalba, patenkančia į EB 88 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Pagalba buvo teikiama kaip išpareigojimas, priimtas iki Airijos stojimo į Europos Bendrijas, apie kurią pranešta 1983 m. sausio mėnesį. Kadangi Komisija iki 2000 m. liepos 17 d. nesiėmė veiksmų, pasibaigė dešimties metų senaties terminas ir jos nebuvo galima išieškoti.

Ketvirta, ieškovė teigia, kad Komisija, siekdama nustatyti, ar ir kaip vykdyti savo įgaliojimus pagal EB sutarties nuostatas valstybės pagalbos srityje, turėjo atsižvelgti į visą *acquis* dėl akcizų suderinimo. Ginčijamas sprendimas yra rimtas teisinio saugumo principo pažeidimas, nes jis tariamai pažeidė EB 93 straipsnio pagrindu remiantis Komisijos pasiūlymu Tarybai suteiktus įgaliojimus. Be to, Komisija tariamai neįvertino, kad EB 93 straipsnio pagrindu priimtos Tarybos priemonės yra *lex specialis*, kuriomis reikia vadovautis bet kokio nevienodo valstybės pagalbos taisyklių taikymo atveju. Papildomai, Komisija, ieškovės manymu, spręsdama valstybės pagalbos ir kitus klausimus ir siekdama panaikinti atitinkamus Tarybos sprendimus nepsinaudojo procedūromis, kuriomis ji gali naudotis pagal Direktyvos 92/81/EEB 8 straipsnį, ir todėl pakenkė Tarybos priemonių veiksmingumui.

Penkta, ieškovė tvirtina, kad priimdama ginčijamą sprendimą Komisija neatsižvelgė į esminius EB 3 straipsnio ir EB 157 straipsnio reikalavimus skatinti Bendrijos pramonės konkurencingumą ir užtikrinti, kad būtų sudarytos Bendrijos pramonės konkurencingumui reikalingos sąlygos.

Šešta, Komisija, nustatydamą, kad 20 % atleidimo nuo akcizo yra pagalba, tariamai neįvertino, kad ieškovė turėjo laikytis išpareigojimų aplinkos srityje ir apsvarstyti priemones, kurios turėtų tą patį pirminį poveikį, kaip ir reikalavimas sumokėti didelę nacionalinio mokesčio dalį.

Septinta, ieškovė nurodo, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia teisėtų lūkesčių ir teisinio saugumo principus.

Aštunta, pernelyg ilga procedūra pagal EB 88 straipsnio 2 dalį pažeidžia gero administravimo ir teisinio saugumo principus ir, ieškovės manymu, šis pažeidimas yra dar rimtesnis, nes Komisija dar prieš inicijuodama procedūrą nesiėmė veiksmų dėl 1983 m. pranešimo.

2007 m. balandžio 19 d. pareikštas ieškinys byloje *Fuji Electric Holdings ir Fuji Electric Systems prieš Komisiją*

(Byla T-132/07)

(2007/C 140/61)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovės: *Fuji Electric Holdings Co., Ltd* (Kawasaki, Japonija) ir *Fuji Electric Systems Co., Ltd.* (Tokijas, Japonija), atstovaujamos solicitors P. Chapatte, P. Walter

Atsakovė: Europos Bendrijų Komisija

Ieškovės reikalavimai

Ieškovės Teisingumo Teismo atitinkamai prašo:

- panaikinti sprendimo 1 straipsnio g punktą tiek, kiek juo nustatoma, kad šia nuostata FEH inkriminuojamas pažeidimas buvo toliau daromas po 2000 m. rugsėjo mėn.;
- panaikinti visą sprendimo 1 straipsnio h punktą;
- panaikinti sprendimo 2 straipsnio d punktą tiek, kiek juo FEH nustatoma solidarioji atsakomybė už šia nuostata paskirtą baudą;
- panaikinti sprendimo 2 straipsnio f punktą tiek, kiek juo FEH nustatoma solidarioji atsakomybė už šia nuostata paskirtą baudą;
- sumažinti *Fuji* paskirtą baudą; ir
- įpareigoti Komisiją padengti savo ir *Fuji* patirtas bylinėjimosi išlaidas.